

VI.období (1990 – 2000)

Přípravy k obnovení činnosti Sokola v Lysé nad Labem probíhaly a slavnostní shromáždění bylo naplánováno na 17. února. Ale již před tím, koncem roku 1989, jsme se zúčastňovali jednání v Praze a 7. ledna 1990 vyslali naši delegaci 11 sester a bratrů na 1. Sjezd znovuobnovené České obce sokolské do Prahy. Byli to sestry: Bohunka Černohorská, Jaroslava Piskáčková, Ludmila Konvalinková, Ludmila Marešová, Jana Fišerová a Jitka Řeháková. Bratři: Karel Fišer, Jaroslav Procházka, Jaroslav Svoboda, Josef Křena a Jaroslav Denemark.

V LYSÉ NAD LABEM OPĚT SOKOL byl nadpis článku, který vyšel v tehdejších Nymburských listech. Píše se v něm doslova:

Jednota Sokol Lysá nad Labem obnovila svoji činnost na slavnostním shromáždění v sobotu 17. února 1990. Současně zástupci odboru ZRTV TJ Slovan odhlasovali začlenění celého odboru do Sokola. Kromě 55 členů se slavnosti zúčastnili i hosté – členka ústřední ČOS sestra Dagmar Evaldová, místopředsedkyně MěNV v Lysé nad Labem sestra Ludmila Bělíková a zástupci některých obcí nymburského okresu – Sokolové.

Sukův pochod „V nový život“ zahájil symbolicky vykročení Sokolů do další etapy. Věřme, že je už nikdy žádná mocná síla nezastaví. Přesto, že se jednalo v podstatě o slavnost, celé jednání bylo věcné a konkrétní závěry dávají předpoklad, že Sokol v Lysé nad Labem nechce být žádnou popelkou, vzdychající nad někdejší slávou. Hlavní úkoly, kromě pravidelného cvičení všech složek – péče o „prozatímní“ sokolovnu z roku 1926 (s výhledem stavby nové), zahájení vzdělavatelské činnosti a také nácvik sletových cvičení mužů a žen s možnou účastí na VII. Sletu zahraničního sokolstva v Paříži začátkem července. Zajímavá perlička z průběhu jednání, která také leccos charakterizuje. Když předsedající několikrát oslovil dříve narozené sestry a bratry jako bývalé Sokoly, jeden z nich to nevydržel a ohradil se za všechny: „Proč bývalí, vždyť my jsme přece nikdy Sokoly být nepřestali!“

A protože sokolská jednota v Lysé nad Labem je vlastně první v nymburském okrese, klade si za svoji povinnost pomoci ostatním, jakkoli to bude v jejích silách.

V průběhu shromáždění byl také zvolen výbor jednoty ve složení:

Starosta – br. Josef Křena, náčelník – br. Jaroslav Denemark, náčelnice – ses. Jana Fišerová, jednatel – br. Karel Fišer, vzdělavatel – br. Karel Rýdl, pokladní – ses. Jitka Řeháková, členové výboru – br. Václav Mrkvička a br. Jaroslav Svoboda.

A Sokol v Lysé začal svoji činnost. Jedním z prvních úkolů byla příprava na VII. Slet Československého sokolstva v zahraničí. Ženy cvičili ve skladbě s obručemi a muži ve skladbě Marinarela bratra Dušana Berga ze Švýcarska. V červnu se uskutečnil zájezd na

župní slet do Vídně. Pro všechny zúčastněné to byl nezapomenutelný zážitek – po tolika letech vidět nastoupené sestry a bratry pod sokolskými prapory.

A pak následovala cesta do Paříže, ještě nedávno nepředstavitelná. 5. – 8. července, na stadionu ve Vincenes, jsme spolu se Sokoly z celého světa, cvičili na onom památném VII. Sletu Československého sokolstva v zahraničí. Byli jsme přijati zpět do sokolské rodiny s tím, že nadále bude opět centrum Sokola v Praze v Tyršově domě. Z našich cvičenců, z Lysé nad Labem se tohoto významného sletu zúčastnili ženy: Hana Rambousková, Jitka Řeháková, Jaroslava Piskáčková, Zdena Kážová a Bohunka Černoorská (nahradila svoji dceru Evu Křivánkovou, která skladbu nacvičila, leč v době sletu se připravovala na mateřství) a muži: Karel Fišer, Jaroslav Procházka, Jaroslav Svoboda, Jan Denemark, Tomáš Denemark, Jiří Odcházal, Jiří Hálek, Jaroslav Fiala a Jaroslav Denemark (který skladbu nacvičil). Při zahájení a slavnostním nástupu byla vztyčena sokolská vlajka za zvuku československé a francouzské hymny. Pro všechny z nás to byly nezapomenutelné chvíle, které předznamenalý následnou činnost naší sokolské jednoty.

Ta se rozeběhla na plno. Pravidelná cvičení všech oddílů od nejmenších až po „věrnou gardu“ byla základem činnosti naší jednoty. Naši cvičenci se pravidelně zúčastňovali závodů ve všestrannosti jak na úrovni župy Barákovy na ČOS. V rámci jednoty jsme pořádali přebory ve sportovní gymnastice a lehké atletice, šibřinky pro děti i dospělé, vánoční a Mikulášské besídky pro děti a také veřejné akce, kterými jsme se prezentovali na veřejnosti, Tělocvičné akademie, Triatlon, vánoční turnaj ve volejbalu a Silvestrovský běh (od roku 1992). Kromě toho se naši zástupci pravidelně zúčastňovali akcí pořádaných Městským úřadem jako květnová vzpomínka na padlé ve II. světové válce na hřbitově a 28. října u pomníku T.G.Masaryka v Litoli a památníku obětí I. světové války na náměstí B. Hrozného na náměstí.

V roce 1991 byl na valné hromadě zvolen novým starostou jednoty bratr Karel Fišer. Na valné hromadě bylo rozhodnuto o zbourání staré nářadovny a přístavbě nové. Toto se také ještě v roce 1991 uskutečnilo. Rok 1993 byl v naší jednotě ve znamení oslav 125. výročí založení. Byla uspořádána výstava a v kině se konala slavnostní akademie. Scénář výstavy navrhl bratr Vladimír Kříž a na vlastním uspořádání se podíleli sestry Jaroslava Piskáčková a Bohunka Černoorská a bratři Vladimír Černoorský, Jaroslav Procházka a Jaroslav Svoboda. Na valné hromadě, která se tento rok konala, byl novým starostou zvolen bratr Vladimír Černoorský. V září byly také zahájeny přípravy a nácvik na XII. Vsesokolský slet. V červnu roku 1994 se konal slet pražského pětižupí v Kobylisích. Z naší jednoty se zúčastnili mladší žákyně, starší žákyně, ženy ve cvičení s kužely a švihadly, ženy ve cvičení „Karneval“ a věrná garda. 5. A 6. července se pak uskutečnil v Praze po 46 letech Vsesokolský slet. Doslova ze všech koutů světa se slétli sokolové, aby vyjádřili svoji radost z návratu svobody a demokracie do naší vlasti. Vzhledem k historickému významu této akce je jistě vhodné si na tomto místě připomenout, kteří členové naší jednoty v Praze vystoupili.

Byly to mladší žákyně: Bodláková, Bolková, Cícová, Derflerová, Fišerová, Houštická, Koníčková, Kopalová, Lelková, Němečková, Nyčová, Rýdlová, Tovarová, Valigurová, Valisková a Vodičková. Cvičitelky Jana Fišerová a Jitka Dvořáková.

Starší žákyně: Cucová, Dušková, Hauserová, Matoušová, Soukupová, Šenková, Šmídová, Švadlenková, Tilevská a Voborníková. Cvičitelky - Eva Křivánková a Martina Čápková.

Ženy s kužely a švihadly: Dvořáková, Fišerová, Kiselovičová, Křivánková, Nyčová, Podolská, Řeháková, Sajdllová, Smolíková a Škochová. Cvičitelky – Helena Nyčová a Lucie Kiselovičová.

Ženy ve skladbě „Karneval“: Cafourková, Černožorská, Čiháková, Dušková, Fidrantová, Horčíčková mladší i starší, Jišová, Lebedová, Marčaníková, Paulíková, Pýchová, Řeháková B., Řeháková D., Šinkmajerová, Škorpilová, Šmardová, Šťastná, Valentová, Voborníková mladší i starší. Cvičitelky – Martina Horčíčková a Bohunka Černožorská.

Věrná garda: sestry Dovolilová, Houštická, Hardecká, Jirsová, Kilbergerová, Konvalinková, Piskáčková, Richterová, Šenková, Šťastná a Suttá; bratři Černožorský, Fišer, Herajm, Houštický, Jirsa, Křena, Kříž, Suttý a Svoboda. Cvičitelka Jaroslava Piskáčková.

A tak běžel čas. V roce 1995 uspořádala naše jednota zájezd do Plzně u příležitosti 700. Výročí založení města a 50 let od konce II. Světové války. Zúčastnili se také sokolského průvodu a někteří dokonce posletového hromadného vystoupení ve Štruncových sadech. Téhož roku jsme se zúčastnili oslav 100. výročí založení školy Bedřicha Hrozného s průvodem městem. Věrná garda a mladší žákyně dokonce vystoupili se svým cvičením na letní scéně v zámeckém parku. V roce 1996 jsme se zúčastnili oslavy 5. výročí odchodu sovětských vojsk „Přišli včas – odešli pozdě“ v Milovicích. Téhož roku naše řady opustili sestra Hana Dovolilová a bratr Jaroslav Svoboda.

Významnou akcí roku 1997 byl župní slet zvaný Sokolské Brno. Z naší jednoty se zúčastnili členové věrné gardy – 14 žen a 7 mužů. Kromě cvičení na stadionu v Králově poli se konal rovněž průvod městem a naši cvičenci pochodovali pod praporem, který nesl bratr Vladimír Černožorský.

Významnou událostí v roce 1998 byly oslavy 130. výročí založení naší jednoty. Při této příležitosti jsme uspořádali slavnostní akademii v hotelu Král za účasti všech našich oddílů. Ještě před tím 20. června se naše věrná garda a ženy (skladba Polonéza) zúčastnili župního sletu v Brandýse nad Labem u příležitosti 100 výročí založení župy Barákovy. Naše věrná garda také velmi aktivně pomáhala plochu cvičiště v předstihu připravit. V tomo roce jsme se také rozloučili s bratrem Josefem Halamou, který jako člen Sokola na vlastní kůži okusil pronásledování komunistickou justicí padesátých let.

V roce 1999 byl uspořádán v Liberci slet župy Ještědské, samozřejmě s účastí našich žen a to ve dvou skladbách „Polonéza a „Polka“. Obě skladby nacvičily sestry Bohunka Černožorská a Jaroslava Pýchová. V duchu příprav na XIII. Všesokolský slet uspořádala

naše jednota slavnostní akademii opět v hotelu Král. V 15 vystoupeních cvičilo 111 našich cvičenců, kteří na závěr utvořili dvojstup a prošli středem sálu mezi tleskajícími diváky za zvuku sokolského pochodu.

Rok 2000 byl celý ve znamení XIII. Všesokolského sletu. Na ten se připravovali naše mladší žákyně, starší žákyně, starší žáci, dorost, ženy a věrná garda. V rámci přípravy si postupně zacvičili na sletech – župy Podřípské v Roudnici nad Labem, Pražského pětižupí v hale Sparty na Letné, župy Husovy v Českých Budějovicích a župy Ještědské v Turnově. Uspořádali jsme také předsletové vystoupení pro Domov důchodců tam, kde se konal v roce 1948 ten slavný župní slet – v zámeckém parku. XIII. Všesokolský slet už byl „třešničkou na dortu“ i když významnou. 1. a 2. července cvičili mladší žákyně pod vedením sester Jitky Dvořákové a Jitky Brantové, starší žákyně a dorostenky pod vedením sestry Petry Dubové, starší žáci a dorostenci pod vedením sestry Jany Fišerové, ženy s praporci pod vedením Marty Horčíčkové a věrná garda pod vedením Jaroslavy Piskáčkové. Všichni se také zúčastnili sletového průvodu zmoklou Prahou. Na závěr významného roku, jsme v prosinci uspořádali úspěšnou tělocvičnou akademii v hotelu Král, kde před vlastním vystoupením předal starosta župy Barákovy bratr Bořivoj Sopř do rukou našeho starosty Vladimíra Černožského písemné poděkování závěr za aktivní účast na Všesokolském sletu. Na závěr opět pochodovali všichni účastníci za žakovským praporem v rytmu pochodu „Spějme dál“.